100 jaar voetbal in Bemmel

In de Oost-Betuwe ontstonden rond 1900 de eerste verenigingen in de nabijheid van de steden Arnhem en Nijmegen (vv Nijmegen voetbalde nabij de veerdam in Lent en Vitesse en de Watersnippen (Elden) voetbalden op de Paasweide nabij de Praets in Arnhem). Het zijn met name de welgestelde jongeren uit de stad, die het zich kunnen veroorloven te voetballen.

In de dorpen wordt in clubverband alleen "wild" onderling gevoetbald tegen de andere dorpen uit de regio. Soms probeert een dorp mee te doen aan de competitie en korte tijd later verdwijnt de vereniging weer. Uit krantenberichten uit die tijd kan worden opgemaakt dat er bij drie corners een penalty mag worden genomen. Een remise bestaat dan nog niet want bij een gelijkspel wordt er een winnaar aangewezen op basis van het aantal corners. De veldafzetting gebeurt door op de hoeken een kledingstuk te leggen, terwijl een paar lange bonenstaken als doelpalen fungeren. Een stuk touw verbindt op ongeveer 2,5 meter hoogte de bonenstaken en is de voorloper van de lat.

De Eerste Wereldoorlog (1914-1918) zorgt ervoor dat het voetbal ook onder het gewone volk populair wordt. Tijdens de mobilisatie worden Nederlandse jongens van de lichting 1896-1897 opgeroepen zich te melden voor het leger. Nederland is echter neutraal en de soldaten vervelen zich in de kazernes stierlijk. Om wat leven in de brouwerij te brengen, wordt er gevoetbald. De eerste voetbalschoenen zijn dan ook legerkistjes waar noppen onder worden geslagen.
De voetbalkennis die de jonge soldaten in het leger opdoen, nemen ze mee tijdens de verlofdagen. Zo worden er overal voetbalclubjes opgericht. Dit wordt versterkt en aangemoedigd doordat in de periode 1915-1919 diverse voetbalbonden het levenslicht zien in de bisdommen Breda, Den Bosch, Utrecht, Roermond, Haarlem met daarboven de overkoepelende RKF. Dit staat voor de Rooms-Katholieke Federatie van Rooms-Katholieke Voetbalbonden in Nederland. De geestelijkheid, die tot aan de Eerste Wereldoorlog het voetbal op zondag nog als een concurrent ziet voor de liturgische diensten, omarmt vanaf dat moment het voetbal. Door het aanstellen van een geestelijk adviseur (vaak de kapelaan) houdt men toezicht, waarmee de kerkgang niet in het gedrang komt.

In de Betuwe zien "de Watersnippen" uit Elden (1892) als eerste het licht en vervolgens L.D.T. (Lent, 1909) in Elst E.M.M. (1914). In Bemmel zijn het Bernd Francissen (31-12-1896) en Piet Rikken (1-3-1897) welke een aantal jongens enthousiast weten te maken samen te gaan voetballen. We schrijven dan het jaar 1916. In Elst houdt E.M.M. door onenigheid op te bestaan. Een aantal jonge Elstse voetballers, waaronder de Gebroeders Jonker, Piet van der Burk en Chris Martens sluiten zich aan bij het Bemmelse TAVENU, dat op een weiland op de Heuvel van de vader TAVENU-lid Cesar Pauwels speelt. Deze periode, waarin TAVENU, geen officiële competitie speelt, maar met name in de zomermaanden aan "seriewedstrijden" meedoet houdt aan tot de zomer van 1920.

TAVENU, wat staat voor zowel Tot Aangenaam Vermaak En Nuttige Uitspanning, maar ook Ter Aangename Verpozing En Nuttige Uitspanning. De naam is gekozen op voorspraak van Bertus van Beek en TAVENU sluit zicht in de zomer van 1920 aan bij "de bond". In het jubileumboek "van TAVENU tot Sportclub Bemmel" dat in 2016 is verschenen wordt zelfs het clublied van TAVENU beschreven.

In de zomer van 1920 vindt op initiatief van bondsgedelegeerde M. Verstegen en de Angerense kapelaan Van Straelen in het Bemmelse Vincentiusgebouw aan de Flierenhofstraat een vergadering plaats waar 'wilde' voetbalverenigingen uit de regio worden verzocht zich aan te sluiten bij de Rooms Katholieke Utrechtse Voetbalbond.

Het duel tegen GVC 2, de voorloper van De Bataven uit Gendt, op 1 augustus 1920 staat te boek als de eerste officiële wedstrijd. Een aantal jongens, waaronder de eerdergenoemde Bernd Francissen

en Piet Rikken maar ook Geert Rikken, Cesar Pauwels, Frits Derksen, Geert van ’t Hullenaar en de Elsternaren Van Burk, Arissen, Martens en de gebroeders Jonker, spelen dan op De Heuvel hun wedstrijden. Niet veel later komen daar Nol, Bernd en Jo Gaertner, Frans en Wim Stoffels, Eloy (Louis) van ’t Hullenaar en Hentje Nas (‘de slager’) bij. Voordat er tegen de knikker kan worden geschopt, moet het veld eerst worden vrijgemaakt van koeienflatsen.
Alle ploegen spelen in die tijd in een zogenaamde V-opstelling: een 1-2-3-5 formatie met 1 keeper, 2 verdedigers, 3 middenvelders (waarvan 2 ‘kanthalfs’) en 5 aanvallers.
De contributie bedraagt zo’n 20 cent per week en dat is een flink bedrag. Immers, rond 1918 is het zakgeld voor een 20-jarige ongeveer een kwartje (zondagsoortje) per week. Nadat in deze tijd de penningmeester er met de kas van door is gegaan, wordt melkboer Nol Gaertner penningmeester, ten functie welke hij zorgvuldig, ruim 40 jaar lang, zal vervullen! (tot 1960)

Elftalfoto TAVENU, genomen omstreeks 1920, Zittend v.l.n.r Harry Havekes, Gerard ‘de smaal’ Rikken, Rinus ‘de boengs’ Rijcken, Bernard Gaertner, Co Groen van Wettum
Midden v.l.n.r. Piet van Burk, Nol Gaertner, Hent Jonker
Staand v.l.n.r. Gerard ‘de meelmuus’ Derksen, Jo Gaertner, keeper Frans Derksen en Frits Derksen. Het clubtenue bestaat uit een zwarte broek en rood-wit gestreept shirt.

De club verkast al rap van De Heuvel naar de Karstraat. Achter het huis van Rijssenbeek ligt een weiland en daar mag TAVENU voor een vriendenprijsje voetballen. Overigens is dit veld een geliefde plek voor (beslissing)wedstrijden van voetbalclubs elders. Het veld ligt namelijk tegenover De Remise, in die jaren een belangrijk en centraal gelegen tramstation. Bij het café van Visser, eveneens aan de Karstraat gelegen, kunnen de spelers zich omkleden en een natje bestellen, terwijl de clubvergaderingen plaatsvinden in de woning van Stoffels aan de Dorpsstraat.

De club kan echter niet altijd de huur betalen aan Rijssenbeek vandaar dat (voor de oorlog) er nog op meer velden wordt gespeeld (in de polder, op “de Oostervelden”, het veld van Verweijen en de weide van bakker Van Mook “het Papenland”)

TAVENU moet al in 1921 op last van de bond de naam veranderen aangezien er maar 1 club een bepaalde naam mag aannemen. De eerste naamsverandering is in BHC (Bemmel-Haalderen Combinatie) en vervolgens in 1924 in Certo. (in het Latijns: zeker). Begin jaren 20 bestaat er korte tijd op de Plak de vereniging K.M.D. (Klein Maar Dapper).
Omstreeks 1925 hebben we in Bemmel ook nog de verenigingen D.V.S. (op de Plak) en S.D.O. Opvallend is dat de spelers van DVS niet aantreden op legerkistjes maar op klompen. D.V.S. sluit zich in 1926 aan bij S.D.O. en per 1-1-1927 komt het tot een fusie van S.D.O. (Samenspel doet Overwinnen, Sport door Oefening) en Certo. De “s” van SDO wordt toegevoegd aan de naam Certo en zo ontstaat de naam SERTO, welke tot 1941 zal blijven bestaan. In dat jaar wordt vanwege de Tweede Wereldoorlog de stekker uit de vereniging getrokken.

1927 komt er op initiatief van de kerk nog een clubje bij: WVW (Wie Volhoudt Wint). Deze club verdwijnt alweer snel van het toneel.

Een bijzondere keeper is Jan de Man. Hij doet zijn bijnaam ('de dolle') alle eer aan als hij tijdens een wedstrijd zo enthousiast omhoog springt dat hij met zijn hoofd hard de lat raakt. Hij zakt bewusteloos in elkaar waarna hij in allerijl naar het ziekenhuis wordt gebracht. 'De dolle' zal aan het incident overigens geen noemenswaardige schade overhouden.
Eén van de kleurrijkste voetballers die Bemmel heeft gehad, is Frans Stoffels. Hij staat in de dertigerjaren in Bemmel bekend onder zijn artiestennaam "*Francisco Stoffelino"*. Hij is een geboren toneelspeler en heeft met zijn optredens de lachers altijd op zijn hand.

Het voetbal leeft in de jaren 30 volop en dat geldt ook voor andere lokale initiatieven zoals toneelvereniging Werken en Weldoen, zangvereniging Wilgrim, harmonievereniging UDI en ijsclub Steeds Voorwaarts.

Eind mei 1936 viert Serto het tweede lustrum. Op de foto het eerste team samen met het bestuur en een aantal notabelen.
Bovenste rij vlnr: Theo Steenhof, Albert van de Liefvoort (trainer), keeper Jan Bouwman met de vlag van Serto, Gerrit Schaeffer, Jo Bruins, Bart van Vorsselen, Louis van 't Hullenaar, Theo Derksen, Harry Havekes, Wim Jansen, Piet van 't Hullenaar.
Onderste rij vlnr: Gé van Loon, pater Brenninkmeijer O.P., kapelaan Schweigmann (geestelijk adviseur), Jhr. Louis Ridder de van der Schueren (voorzitter Serto), burgemeester Arnoldus Herckenrath, Geert Rikken, Wim "de grieze"Stoffels.

In 1936 heeft Serto een echte trainer, die ooit in het RK Nederlands elftal heeft gespeeld, namelijk Albert van de Liefvoort. Hij is dan in zijn nadagen als voetballer. Terwijl hij de Bemmelse club traint, speelt hij nog voor het Arnhemse Swift.

De Bemmelse voetballers spelen opvallend vaak tegen clubs uit dorpen aan de andere kant van de rivier: Millingen aan de Rijn, Leuth, Kekerdom, Ooij. Voor de uitduels laten ze zich in Gendt bij het veer van Tieske de Beijer met de fiets over de Waal zetten. Maar ook doen ze vaak een beroep op Bemmelse of Haalderense 'stropers', die hen met een roeibootje naar de overkant brengen. Het komt regelmatig voor dat de spelers kletsnat bij de tegenstander arriveren, doordat de overtocht niet geheel droog is verlopen.

In 1941 komt er dus een voorlopig einde aan het Bemmelse voetbal. Serto telt dan nog maar twintig leden: De spelers durven niet meer naar uitwedstrijden te fietsen. Er zijn geen buitenbanden

(‘cussies’) meer te verkrijgen en er is angst dat de fietsen door de Duitsers gevorderd worden. Bovendien geldt er een avondklok en wil men zich niet aansluiten bij de door de bezetter ingestelde CNCV (Commissaris voor de Niet Commerciële Verenigingen) die in februari 1941 met een verordening grip wil krijgen op onder meer de voetbalclubs. In overleg met kapelaan Schweigmann, geestelijk adviseur van de club, heft voorzitter Gé van Loon in mei 1941 de club op. Tot het eind van de oorlog wordt er in Bemmel niet georganiseerd gevoetbald. Een enkele Bemmelse speler zoekt zijn heil bij één van de regioclubs, die wel doorvoetballen.

In december 1945 komt er een einde aan het voetballoze tijdperk, als de Bemmelse pastores ‘de week van de geestelijke opbouw’ uitroepen. De oorlog is acht maanden voorbij en er wordt met man en macht gewerkt om het totaal geruïneerde dorp weer op te bouwen. Om voor ontspanning en verstrooiing te zorgen, besluit de katholieke geestelijkheid het verenigingsleven nieuw leven in te blazen. Op 9 januari 1946 vindt in de sacristie van de kapotgeschoten Sint Donatuskerk een oprichtingsvergadering plaats voor een voetbalclub. De grote aanjager hiervan is Nol van ’t Hullenaar, bijgestaan door zijn broer Piet, Tunnis Spanbroek en kapelaan Van der Voort. Ongeveer dertig belangstellenden komen naar de vergadering. De winter doet die dag, 9 januari 1946, van zich spreken. In de sacristie is het stervenskoud, doordat er overal nog gaten in de muren en in het dak zitten. Er zijn maar een paar stoelen voorradig, het merendeel van de aanwezigen moet staan. Diezelfde avond wordt Theo (‘meester’) Hoedemaker tot eerste voorzitter gekozen. Omdat men is uitgekeken op de vooroorlogse naam Serto bedenkt Geert van Huet een nieuwe naam: “Sportclub Bemmel”. Het verenigingslogo komt een paar jaar later van de hand van Jo Gaertner, leraar aan een ambachtsschool in Tiel.

Sportclub Bemmel voetbalt dan nog altijd in zwarte broek en wit shirt, de officiële kleurschakering van de Katholieke Kolping-vereniging. Daar komt pas in de zomer van 1950 verandering in; de KNVB wil meer diversiteit in de clubtenues. Sportclub Bemmel verruilt het wit voor een rood shirt met zwarte kraag en zwarte manchetten. De broek blijft zwart, de kousen krijgen rode en zwarte ringen. Als voetballocatie wordt er wederom gekozen voor een veld van “Riessenbeek” ingeklemd tussen ’t Hoog en de Karstraat.

Sportclub Bemmel 1 seizoen 1946/1947: Staand vlnr: Grad Graven, Bernje Peters, Gétje Stoffels, Hentje Lindsen, Bart Verweijen,
Henk Natrop, Wim Stoffels, Jo Bruins, Arie Lambert, Theetje Graven, Ko Groen van Wettum. Knielend in het midden: Thé Steenhof,
Zittend: Thé van Huet, Ben van Meurs, Piet Lijbers, Domiën Driessen.

Na een aantal oefenwedstrijden om een goed team samen te kunnen stellen, start men in september 1946 met het eerste competitieseizoen. Een oude, lekke nissenhut doet dienst als kleedhok. Douches zijn er niet; de spelers wassen zich achter het huis van Van Moerkerk met pompwater, dat wordt opgevangen in een speciekuip. Het toegangspad naar het veld is gelegen tussen het huis van Van

Moerkerk en het huis annex de werkplaats van Daan Peters. Overigens is de familie Rijssenbeek niet erg gelukkig met de voetbalclub in haar achtertuin. Ze zijn de voetballers en hun aanhang liever kwijt dan rijk.

In de periode 1947 tot en met 1949 vertrekt een aantal Bemmelse voetbaljongens naar Nederlands-Indië. Ze worden door Geert van Huet in het informatieblad 'Vanhuusuut' op de hoogte gehouden van de sportieve verrichtingen. Op een gegeven moment zit er een compleet Bemmels voetbalteam in Indië (15 man), wat zijn weerslag heeft op de resultaten van het eerste elftal in Bemmel.
Als de Bemmelse militairen terugkeren, is het feest bij de club.

Sportclub Bemmel speelt in 1956 de eerste 'interland' tegen Phoenix uit Essen. De Duitsers worden in Bemmel met alle egards ontvangen. Vlnr: Toon Stuart, Marinus Fleuren, Geert van Huet, Jan Costermans, Wim Lindsen, aanvoerder Phoenix, Toon Bruining, Wim Burgers.

In 1954 verovert Sportclub Bemmel het eerste kampioenschap uit haar bestaan. Tot een promotie naar de 4e klasse KNVB komt het echter niet. Uit de 6 beslissingswedstrijden tegen Hernani, Opheusden en Groesbeek (Achilles'29) haalt Sportclub Bemmel slechts 2 gelijke spelen waardoor men in de afdeling Nijmegen blijft spelen.

Foto ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan (1951) van Sportclub Bemmel. Op de foto staan de oudgedienden/oprichters van Sportclub Bemmel. Links de spelers in het oude (witte) Serto-shirt, rechts de spelers in het nieuwe rode SCB-shirt. Staand vlnr: Piet Peren, Herman Bruining, Daan Peters, Bart Pauwels, Jo Janssen, Gijs Koenders, Geert van Huet, Thé Steenhof, Nol Gaertner, Piet van't Hullenaar, Bernd Peters, Leo Bremer, Wim de Ruijter, Wim Lintsen. Rechts gebogen: Nol van 't Hullenaar. Gehurkt vlnr: Grad Graven, Ben Gaertner, Koos Spanbroek, Toon Spanbroek, Toon Stuart, Jo Bruins, Ben Sloot. Liggend: Theo van Huet.

Drie jaar later (1957) wordt Bemmel alsnog kampioen en promoveert het naar de 4e klasse. Dat is mede te danken aan de komst van oud-NEC'er Hans Disveld : "het gouden hoofd".

Bovenste rij vlnr: Geert van Huet, Antoon ten Bras. Bovenste rij staand vlnr: Geert Keurentjes, Nol Gaertner, Jo Bruins, Theo Evers, kapelaan L. van Jaarsveld, Leo Tap, Theo Kersten, Hennie Knorth, Toon Bruining, Jan Bouwman, Vince Sloot, Henk Lintsen. Gebukt midden vlnr: Wim Lindsen, Toon Ruijters, Wim Burgers. Gehurkt vlnr: Henk Lindsen, Hans Disveld, Majje Peters, Theo Meurs, Henk Bruining, Piet Gaertner, Gerard Huisman.

Twee jaar later wordt Sportclub Bemmel wederom kampioen na een knotsgekke nacompetitie, waar uiteindelijk op zaterdagavond 21 juni 1959 voor 4.000 (!) toeschouwers, op het terrein van DCS in Zevenaar een beslissingswedstrijd tegen DVC'26 uit Didam met 2-0 wordt gewonnen. De doelpunten waren van Antoon "Toon" Ruijters en Herman "Majje" Peters. Het publiek stond rijen-dik langs het terrein op karren, vrachtwagens enz.

Op 6 juli 1959 is het feest bij de Gouden Appel en in de stromende regen worden de kampioenen gehuldigd. In 2012 hebben we een interview opgenomen met vijf oud spelers: http://www.youtube.com/watch?v=GXtTExQ5FW4

Bovenste rij vlnr: Geert van Huet, Antoon ten Bras. Bovenste rij staand vlnr: Geert Keurentjes, Nol Gaertner, Jo Bruins, Theo Evers, kapelaan L. van Jaarsveld, Leo Tap, Theo Kersten, Henny Knorth, Toon Bruining, Jan Bouwman, Vince Sloot, Henk Lintsen. Gebukt midden vlnr: Wim Lindsen, Toon Ruijters, Wim Burgers. Gehurkt vlnr: Henk Lindsen, Hans Disveld, Majje Peters, Theo Meurs, Henk Bruining, Piet Gaertner, Gerard Huisman.

Achter de feestzaal ligt op dat moment een gloednieuw sportpark voor Sportclub Bemmel klaar. Op 30 augustus 1959 gaat de vlag op 'De Gouden Appel' in top. De accommodatie (2 velden, 1 trainingsveld, 4 kleedlokalen, 1 kleine kantine annex bestuurskamer, 1 ballenhok) komt vrijwel geheel tot stand door werkzaamheden van de eigen leden. Als één van de eerste verenigingen in de regio heeft De Gouden Appel een 'staantribune'. Aan de zijde van de Oostervelden ligt een langgerekte bult vanwaar men de wedstrijden goed kan volgen. Wie hier wil plaatsnemen, moet bij de kassa 25 cent extra betalen. Dat geldt ook voor degenen die gebruikmaken van de zitbankjes rondom het veld.

Prestatief gezien volgen er dan magere jaren. Het eerste degradeert naar de onderste regionen van het amateurvoetbal. Een dieptepunt is er in het seizoen 1963-1964 als het voltallige bestuur wordt geschorst. De KNVB is er namelijk achter gekomen dat in het eerste elftal van Sportclub Bemmel een speler onder een valse naam (wat in die tijd veel voorkomt) heeft meegedaan.

De velden op De Gouden Appel liggen er vaak slecht bij. Vooral het B-veld en het oefenveld - een zandbak waar ook gebruik van wordt gemaakt door de ruiters van de naastgelegen manege - staan regelmatig onder water. Thé Steenhof (van De Remise) last een speciaal zandkarretje in elkaar. Met hulp van de tractor van Thé van Huet wordt regelmatig zand uitgereden, in een poging de velden bespeelbaar te houden. Terreinknecht Piet van ’t Hullenaar bedenkt nog een manier om de kale doelgebieden, doorgaans in erbarmelijke staat, in goede conditie te krijgen en te houden. In de zomer graaft hij de doelmond af. Hij stort er een laag gruis dat hij vervolgens bedekt met een laagje grond en gras. Piet legt daarmee als eerste een velddrainage aan. Bij overtollige regenval hoeft hij maar een paar keer te prikken om het meeste water te laten wegvloeien.

De tegenvallende prestaties van het eerste elftal en de zompige moddervelden gaan niet ten koste van het humeur van de steeds talrijkere leden. Als het even kan, wordt er gefeest. Vanuit Sportclub Bemmel wordt bijvoorbeeld betekenis gegeven aan het Bemmelse carnaval. Eind jaren vijftig ziet CV De Blauwe Pony het levenslicht, maar deze vereniging is geen lang leven beschoren. In 1964 wordt het carnaval bij Sportclub Bemmel opgepakt als ze een carnavalsavond organiseren in de feestzaal van De Gouden Appel. Uit het carnaval van de voetbalclub ontstaat een echte carnavalsvereniging: CV De Geintrappers, uiteraard rood-zwart gekleed!.

Carnaval 1969 met als prins Toon Bruining

In 1968 mag de club zich ook verheugen in een eerste ‘professioneel gemaakt’ clubblad, genaamd Sportivet. “Sportief in Voor en Tegenspoed”. Midden jaren 70 wordt deze naam gewijzigd in “de Buitenspel” en in de jaren 80 krijgen we “het Essenblad”, geproduceerd door de 2 Bemmelse journalisten Michel Bongers en René Bremer. Tot ca. 2008 bestaat het clubblad. Vanaf 2008 wordt al het nieuws via de website van de club vespreid.

Onder leiding van trainer Hans Disveld (linksboven op de foto) behaalt Sportclub Bemmel in het seizoen 1972-1973 eindelijk weer eens een kampioenschap, in de eerste klasse onderafdeling. Het tweede heeft dat jaar ook een heel aardig elftal, met een bijzondere aanvoerder: Wim Damen, in het dagelijks leven pater. Van 4 november 1973 tot en met 6 januari 1974 stelt Nederland vanwege de oliecrisis tien autoloze zondagen in. De spelers moeten op de fiets of met de bus naar de uitwedstrijden. Kennelijk heeft dat geen negatief effect, want Sportclub Bemmel wordt kampioen van de hoofdklasse onderafdeling. De trainer is dit seizoen Jan Bodde, die zelf op een zeer behoorlijk niveau (Zuid-Arnhem en een blauwe maandag bij Ajax) voetbalde. Ook het tweede elftal wordt in dat jaar kampioen.

In de zomer van 1975 verhuist Sportclub Bemmel van De Gouden Appel naar sportpark De Essen. Daar heeft de vereniging de beschikking over 4 velden, 1 oefenveld, 8 kleedkamers en een mooi stenen clubhuis. Bij de ingebruikname speelt het eerste een zeer verdienstelijke oefenwedstrijd tegen NEC. De wedstrijd gaat met 1-4 verloren.

Henk Graven maakt de Bemmelse goal, maar in het verslag van De Gelderlander wordt abusievelijk Theo Heijmen als doelpuntenmaker aangemerkt. In juli 1977 komt een andere profclub voor een oefenwedstrijd op bezoek. Het gaat om Telstar, met Bemmelnaar Mart Burgers in de gelederen. Nog opmerkelijker is de naam van een van zijn ploeggenoten, namelijk Louis van Gaal. Telstar wint het duel met 1-7, onder meer dankzij een treffer van Mart Burgers.

Feest in de kleedkamer na het kampioenschap. Trainer Cor Hendriks en bestuurslid Huub Peters heffen het champagneglas.

Haar gouden jaren beleeft Sportclub Bemmel aan het eind van de jaren zeventig. Onder leiding van trainer/speler Cor Hendriks wordt het eerste driemaal op rij kampioen (1979, 1980, 1981) en klimt van de eerste klasse onderafdeling op naar de derde klasse KNVB. Elke promotie wordt in het dorp groots gevierd, met drumband ESCA en harmonievereniging UDI voorop. Vooral het kampioenschap in 1981, toen er een grote feesttent op het veld werd geplaatst, staat bij menigeen in het geheugen gegrift.

Ereronde door Bemmel met vlnr: Henk Graven, Cor Hendriks, onbekend (door bloemen verhuld), Willy Kranenburg, Gerrit Peren, Gé Lijbers, onbekend, Jan Driessen.

Wat activiteiten betreft, floreert de vereniging enorm. De klaverjasavonden worden zeer druk bezocht en Mart Fleuren en Mart van Asten zijn de grote animators achter de supportersverenging. In 1986 wordt het 40-jarig bestaan van Sportclub Bemmel gevierd en er zijn plannen voor de aanleg van een kunstgrasveld. Samen met het kunstgras wordt in 1988 op De Essen een collega-sportvereniging begroet: Mixed Hockeyclub Bemmel.

In 1991 bouwt Sportclub Bemmel langs het hoofdveld een overdekte tribune en in 1996, bij het 50-jarig bestaan, is profclub PSV te gast. Voor een impressie van de wedstrijd: http://youtu.be/T_oUCJcEtwM

Phillip Cocu probeert namens PSV te scoren, maar keeper Jasper Bergamin heeft de bal klem. Cyrille Wismans, John Rütten en Michel Rikken kijken toe.

Na 16 jaar ‘droog’ te hebben gestaan kan er in het seizoen 1996-1997 eindelijk weer een kampioenschap worden gevierd. Trainer Ernst van Nispen, ‘kind van de club’, loodst het eerste elftal terug naar de derde klasse KNVB. Ook van deze wedstrijd hebben we beelden: http://youtu.be/ycK3i9qeVq4 Ook het tweede elftal wordt dat jaar kampioen.

Als derdeklasser verhuist Sportclub Bemmel op 26 augustus 2000 opnieuw. Sportpark Ressen omvat 5 velden (het hoofdveld wordt in 2007 een kunstgrasveld) en een overdekte tribune met 480 plekken. Deze tribune wordt vernoemd naar clubicoon Henk ‘Harry’ Lintsen. De prachtige voetballocatie is al snel populair in de regio. Zo werkt in de seizoenen 2005 tot en met 2007 Jong Vitesse haar thuiswedstrijden in Bemmel af. Tijdens het EK onder 21, dat in 2007 in Nederland wordt gehouden, traint het team van Jong Engeland er.

Het eerste wordt in 2002 kampioen van de derde klasse

Ook prestatief gaat het de club voor de wind. In 2002 wordt Sportclub Bemmel kampioen door niet te spelen. SC Brummen speelt gelijk tegen de directe concurrent Groesbeeks Boys, waarmee het kampioenschap een feit is en we voor het eerst in de 2e klasse gaan voetballen!

In 2012 onder leiding van trainer Eus Marijnissen dwingt “het eerste” via de nacompetitie promotie af naar de eerste klasse. Allereerst wordt er afgerekend met WSV uit Apeldoorn en vervolgens komt er een finaletweeluik met DVV uit Duiven.
Uit wordt er met 1-2 gewonnen en thuis wordt er voor een massaal toegestroomd publiek met 2-0 gewonnen.

Uitzinnige vreugde na het winnen van de nacompetitie in 2012 en daarmee promotie naar de eerste klasse.

Anno 2018 is Sportclub Bemmel nog steeds eersteklasser en telt de vereniging 1100 leden.

In het clubhuis van Sportclub Bemmel is een wand ingericht als 'historisch fotomuseum'. Centraal staat het gouden kampioensteam van 1959, dat in de jaren vijftig grote successen boekte. Kunstenares Aniek van de Berg heeft van dit legendarische elftal een levensgrote compositie gemaakt. Links van het kunstwerk zijn vooroorlogse Bemmelse voetbalfoto's vanaf 1916 te zien, rechts hangen de kampioensfoto's van Sportclub Bemmel in de periode 1946-2016.
Samen brengen ze 100 jaar Bemmelse voetbalgeschiedenis op prachtige wijze in beeld.

Artistieke compositie van het kampioensteam van 1959 gemaakt door de kunstenares Aniek van de Berg. Staand vlnr: Jo Bruins,
Henk Lintsen, Hans Disveld, Majje Peters, Vince Sloot, Toon Ruijters, Theo Kersten, Toon Bruining, Hennie Knorth. Gehurkt vlnr: Henk Lindsen, Wim Burgers, Theo Meurs, Leo Tap, Henk Bruining.

© Sportclub Bemmel, Michel Bongers / Helgo Borgers